

РЕШЕНИЕ

№ 974

гр. П., 04.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на петнадесети септември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: МАРИЕТА СТ. ДИНЕВА-
ПАЛАЗОВА

при участието на секретаря Г. Н. Т.
като разгледа докладваното от МАРИЕТА СТ. ДИНЕВА-ПАЛАЗОВА
Гражданско дело № 20221720102571 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от Е. В. А., чрез адв. А. С., срещу „Топлофикация-Перник“ АД, с която се иска да се признае за установено, че поради погасяване по давност ищцата, в качеството на наследница на В. М. М., починала на 26.04.2021 г., не дължи на ответното дружество сумата в размер на 1084,30 лева, представляваща стойност на ползвана, но неплатена топлинна енергия за периода от 01.11.2009 г. до 30.04.2011 г. включително, сумата от 248.12 лева, представляваща законна лихва за забава на месечните плащания за периода от 03.01.2010 г. до 22.11.2012 г., ведно със законната лихва върху главницата от 1084,30 лева, считано от датата на подаване на заявлението- 18.12.2012 г. до окончателното изплащане на вземането, както и направените по делото разноси в размер на 26.25 лева- държавна такса и 244.20 лева- юрисконсултско възнаграждение, за които суми е издаден изпълнителен лист от 10.04.2014 г. по ч. гр. д. № 9414/2012 г. на Пернишкия районен съд, въз основа на който е образувано изп.д. № 401/2022 г. по описа на ЧСИ А. В..

Ищцата твърди, че е наследница на В. М. М., починала на 26.04.2021 г., и че е получила съобщение, че срещу нея е образувано изп.д. № 401/2022 г. по описа на ЧСИ А. В. въз основа на описания в исковата молба изпълнителен лист. Позовава се на изтекла погасителна давност по чл. 111, б 3ЗД.

В срока по чл. 131 ГПК ответното дружество „Топлофикация-Перник“ АД е подало отговор на исковата молба, с който оспорва иска като неоснователен по подробно изложени съображения. Моли същият да бъде отхвърлен и претендира разноси.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните доказателства, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира от фактическа страна следното:

От приложения изпълнителен лист от 10.04.2014 г. по ч. гр. д. № 9414/2012 г. на Пернишкия районен съд се установява, че същият е издаден в полза на „Топлофикация-Перник“ АД въз основа на заповед № 7162 от 19.12.2012 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК срещу В. М. М. за сумата от 1084,30 лева, представляваща стойност на ползвана, но неплатена топлинна енергия за периода от 01.11.2009 г. до 30.04.2011 г. включително, сумата от 248.12 лева, представляваща законна лихва за забава на месечните плащания за периода от 03.01.2010 г. до 22.11.2012 г., ведно със законната лихва върху главницата от 1084,30 лева, считано от датата на подаване на заявлението- 18.12.2012 г. до окончателното изплащане на вземането, както и направените по делото разноси в размер на 26.25 лева- държавна такса и 244.20 лева- юрисконсултско възнаграждение.

От приетото изп.д. № 933/2014 г. по описа на ЧСИ Ст. Б. се установява, че същото е образувано по молба на „Топлофикация-Перник“ АД с вх. № 6196/10.05.2014 г. въз основа на посочения изп. лист от 10.04.2014 г. С молбата за образуване на делото на вискателят е посочил като способи за принудително изпълнение- изпълнение на парични вземания на длъжника, изпълнение върху движими вещи, респ. продан на движими вещи, изпълнение върху недвижими вещи, изпълнение върху вещо в съпругеска общност, както и да се извършат всички регламентирани в закона изпълнителни действия с цел удовлетворяване на вземанията на вискателя.

ЧСИ Б. е извършил справки за имущественото състояние на В. М. М. и е изпратил покана за доброволно изпълнение до длъжника, която не му е връчена редовно. На 30.05.2014 г. ЧСИ Б. е наложил заповор върху пенсията на В. М. М., като с писмо с изх. № МП-15509/10.06.2014 г. от Началника на отдел „Пенсии“ към ТП на НОИ-Перник са уведомили съдебния изпълнител, че заповорът не може да бъде изпълнен, тъй като получаваната от длъжника пенсия е в размер, по-малък от минималната работна заплата за страната- 150 лева и представлява несеквестрируемо вземане.

От „Топлофикация-Перник“ АД е подадена молба с вх. № 4405/11.03.2016 г. по изп. д. № 933/2014 г., с която се моли да бъде извършена справка в ТД на НОИ и в случай, че бъде открит секвестрируем трудов или приравнен на него доход на длъжника или пенсия, да бъде наложен заповор върху тях. От ЧСИ Б. е изготвена актуална справка за пенсионер към 01.03.2016 г., но други действия не са предприети.

От „Топлофикация-Перник“ АД е подадена ново искане чрез системата за отдалечен достъп ОПТИМУМ за извършване на действия на 30.12.2016 г. по изп. д. № 933/2014 г., с която се моли да бъде наложен заповор до пълното погасяване на дълга върху всички разкрити банкови сметки на длъжника в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, „БАНКА ДСК“ ЕАД и „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ АД и в изпълнение на това искане на 06.02.2017 г. ЧСИ Б. е наложил заповор върху банковите сметки на длъжника в посочените банки.

С молба с вх. № 33596/29.07.2021 г., подадена от „Топлофикация-Перник“ АД, подадена по по изп. д. № 933/2014 г., е поискано на мястото на длъжника В. М. М. да бъдат конституирани нейните наследници и производството да бъде продължено срещу тях. С тази молба не са поискани изпълнителни действия срещу наследниците и ЧСИ Б. не е предприел никакви действия въз основа на нея, като дори не е конституирал наследниците.

С постановление от 24.09.2021 г. ЧСИ Б. е прекратил производството по изп.д. № 933/2014 г. г. на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, като е посочил, че последното

изпълнително действие е извършено на 06.02.2017 г.

Видно от представеното удостоверение за наследници, В. М. М. е починала на 26.04.2021 г. и е оставила за свои наследници ищцата Е. В. А. - нейна дъщеря, и сина си М. В. А..

По молба на „Топлофикация-Перник“ АД с вх. № 7798/11.02.2022 г. въз основа на същия изпълнителен лист от 10.04.2014 г. е образувано изп.д. № 401/2022 г. по описа на ЧСИ А. В.. С молбата за образуване са възложени правомощията по чл. 18 ЗЧСИ на ЧСИ В., като се моли да бъдат извършени справка в регистъра на БНБ за налични банкови сметки, справка в НОИ за наличие на секвестрируем трудов/приравнен на него доход или пенсия. При открити банкови сметки или секвестрируем трудов/приравнен на него доход или пенсия се моли да бъде наложен запор.

ЧСИ В. е извършила справка в „БД „Население“ и е установила настъпилата смърт на длъжника В. М. М., за което е уведомила вискателя. С молба с вх. № 909/17.02.2022 г. от „Топлофикация-Перник“ АД се иска конституиране на наследниците и продължаване на изпълнителното производство спрямо тях. След това ЧСИ В. е изпратила до наследниците Е. В. А. и М. В. А. съобщение да заявят на основание чл. 51 ЗН в двуседмичен срок от съобщението дали приемат или се отказват от наследството на В. М. М.. Съобщението е връчено лично на ищцата на 03.05.2022 г., след което няма предприети други действия по изпълнителното дело. Няма данни и дали съобщението е било връчено на М. В. А..

Въз основа на така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно основание чл. 439 ГПК и предмет на доказване от ищеца е, че правото на принудително изпълнение за вземането по изпълнителния лист е погасено, поради факти и обстоятелства, настъпили след съдебното му установяване.

В тежест на ответника е да докаже, че е предприел действия по принудително събиране на вземането си, преди изтичане на твърдяната давност, т. е., следва да докаже прекъсване или спиране на давностния срок.

Съгласно чл. 429, ал. 2 ГПК издаденият изпълнителен лист срещу наследодателя може да бъде изпълняван и върху имуществото на неговите наследници, освен ако те установят, че са се отказали от наследството или че са го приели по опис.

В чл. 5, ал. 2 ЗН е регламентирано, че децата на починалия наследяват по равни части, а съгласно чл. 60, ал. 1 ЗН наследниците, които са приели наследството, отговарят за задълженията, с които то е обременено, съобразно дяловете, които получават. По силата на тези норми и с оглед на чл. 429, ал. 2 ГПК ищцата Е. В. А. и нейният брат М. В. А. като деца на наследодателката В. М. М. и нейни наследници съгласно представеното удостоверение за наследници отговарят разделно за половината от дълга, за който е издаден процесният изпълнителен лист от 10.04.2014 г. по ч. гр. д. № 9414/2012 г. на Пернишкия районен съд. По делото не се твърди и не се установява М. В. А. да се е отказал от наследството на своята майка В. М. М..

Поради това и ищцата се явява процесуално легитимирана да предяви настоящия иск по чл. 439 ГПК само за половината от сумите по изпълнителния лист от 10.04.2014 г., а именно, че поради погасяване по давност ищцата, в качеството на наследник на В. М. М., починала на 26.04.2021 г., не дължи на ответното дружество сумата в размер на 542,15 лева, представляваща 1/2 идеална част от сумата от 1084,30 лева - стойност на ползвана, но неплатена топлинна енергия за периода от 01.11.2009 г. до 30.04.2011 г. включително, за сумата от 124,06 лева, представляваща 1/2 идеална част от сумата от 248,12 лева - законна лихва за забава на месечните плащания за периода от 03.01.2010 г. до 22.11.2012 г., ведно със законната лихва върху главницата от 542,15 лева, считано

от датата на подаване на заявлението- 18.12.2012 г. до окончателното изплащане на вземането, както и за половината от направените по делото разноси, от които сумата в размер на 13,13 лева, представляваща 1/ 2 идеална част от сумата от 26.25 лева- държавна такса и сумата в размер на 122,10 лева, представляваща 1/ 2 идеална част от сумата от 244.20 лева- юрисконсултско възнаграждение, за които суми е издаден изпълнителен лист от 10.04.2014 г. по ч. гр. д. № 9414/2012 г. на Пернишкия районен съд, въз основа на който е образувано изп.д. № 401/2022 г. по описа на ЧСИ А. В.. За разликата над тези суми до целите предявени размери искът по чл. 439 ГПК се явява недопустим и исковата молба следва да бъде върната на основание чл. 130 ГПК, а производството по нея- прекратено.

В разглеждания случай, след като изпълнителният лист е издаден въз основа на заповед за изпълнение на парични задължения, настоящият съдебен състав счита, че погасителната давност за вземанията на вискателя е петгодишна, независимо от това каква е давността с оглед характера на самото вземане. Съгласно разпоредбата на чл. 117, ал. 2 ЗЗД ако вземането е установено със съдебно решение, срокът на новата давност е всякога пет години. Това е така защото влязлата в сила заповед за изпълнение е приравнена на съдебното решение по смисъла на чл. 117, ал. 2 ЗЗД. Правното положение е установено и страните са длъжни да съобразяват своето поведение с решението. Те не могат да се позовават на факти и обстоятелства възникнали до приключване на устните състезания след които решението е влязло в сила - такива факти са преклудирани. Съгласно практиката на ВКС длъжникът по заповедта не може да оспорва вземането с възражения основани на факти или обстоятелства, които са му станали известни или са могли да му станат известни до изтичане на срока за възражение по чл. 414 ГПК. Следователно влязлата в сила заповед има установително и преклудиращо действие. Както при съдебните решения, така и по отношение на заповедите има възможност за преразглеждане на съществуването или дължимостта на вземането само на строго лимитирани основания - по реда на чл. 423 ГПК (аналогичен на чл. 303, ал 1, т. 5 ГПК), чл. 424 или чл. 439 ГПК. От изложеното следва, че в разглеждания случай вземанията на ответното дружество се погасяват с изтичането на петгодишен давностен срок.

Изпълнителният лист е издаден въз основа на влязла в сила заповед за изпълнение, издадена против наследодателката на ищцата на основание чл. 410 ГПК. Предвид липсата на данни за момента на нейното влизане в сила, съдът приема, че най-късният момент за това е датата на издаване на изпълнителния лист- 10.04.2014 г. Това е и моментът, от който започва да тече срокът на 5-годишната погасителна давност относно вземанията, посочени в нея и в издадения въз основа на нея изпълнителен лист.

От датата на влизане в сила на заповедта за изпълнение - 10.04.2014 г. до образуване на първото изп.д. № 933/2014 г. по описа на ЧСИ Ст. Б. въз основа на молба на „Топлофикация-Перник“ АД с вх. № 6196/10.05.2014 г. не е изминал петгодишен период, поради което и съгласно действащото към този момент Постановление № 3/18.11.1980 г. на Пленума на ВС, с образуването на изпълнителното производство давността за процесните вземания е прекъсната на основание чл. 116, б. "в" ЗЗД. По силата на даденото с ППВС № 3/18.11.1980 г. тълкуване давността е спряла да тече през време на изпълнителното производство относно принудителното осъществяване на вземанията по силата на чл. 115, ал. 1, б. "ж" ЗЗД. Така цитираното постановление е обявено за изгубило сила с т. 10 от Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. по т. д. № 2/2013 год. на ОСГТК на ВКС, от който момент спирането на давността за вземанията е преустановено. В този смисъл е постановеното по реда на чл. 290 ГПК решение № 170 от 17.09.2018 г. по гр. дело № 2382/2017 г. на ВКС, което се споделя от

настоящия съдебен състав. В същото е прието, че последващите тълкувателни решения нямат подобно на първоначалните такива обратно действие и започват да се прилагат от момента, в който са постановени и обявени по съответния ред. Прието е също така, че с новото тълкувателно решение тълкуването на правната норма ще може да бъде прилагано от съответните органи, за които то е задължително, по случаите които са от тяхна компетентност, когато въпросът е отнесен за разрешаване от тях след приемането на новото тълкувателно решение или по такива, които са били заварени към този момент.

Съобразявайки възприетото в цитираното съдебно решение на ВКС, съдът намира, че спирането на погасителната давност по изп.д. № 933/2014 г. по описа на ЧСИ Ст. Б. за вземанията по изпълнителния лист, предмет на настоящото исково производство, е преустановено от 26.06.2015 г. - момента на постановяване на горепосоченото Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. и че от този момент е започнала да тече нова погасителна давност. Същата е прекъсната на 11.03.2016 г., когато взискателят е поискал извършването на изпълнително действие- налагане на запор върху секвестрируем трудов или приравнен на него доход на длъжника или пенсия, и още веднъж на 30.12.2016 г., когато е поискал налагането на запор върху банковите сметки на длъжника. Давността не се прекъсва веднъж с искането и още веднъж с предприемането на действието. Прекъсването е едно – с предприемането на действието, но се счита да е настъпило с обратна сила, с ефект от поискването им, освен ако осъществяването им е забавено по причина, за която взискателят отговаря – след направеното искане не е внесъл такси, разноски, не е оказал необходимото съдействие и така е осуетявал тяхното прилагане/ в този смисъл- решение № 37 от 24.02.2021 г. на ВКС по гр. д. № 1747/2020 г., IV г. о., ГК/. В случая поисканият с молбата от 30.12.2016 г. запор върху банковите сметки на длъжника е наложен на 06.02.2017 г., но наложеният запор е прекъснал давността с ефект от 30.12.2016 г., когато е бил поискан.

Изп.д. № 933/2014 г. по описа на ЧСИ Ст. Б. е прекратено по силата на закона на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК на 06.02.2019 г. след изтичане на две години от последното извършено действие по принудително изпълнение.

В доктрината и съдебната практика е трайно установено разбирането, че прекратяването на изпълнителното производство поради т. нар. "перемпция" настъпва по силата на закона, а съдебният изпълнител може само да прогласи в постановление вече настъпилото прекратяване, когато установи осъществяването на съответните правно релевантни факти. Прекратяването на изп. производство на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК не води до погасяване на материалното право и взискателят може да инициира по реда на чл. 426 ГПК наново изпълнително производство като се образува ново канцеларско дело под нов номер въз основа на същия изпълнителен лист срещу същия длъжник до изтичане на погасителната давност. Поради това настъпилото по силата на закона прекратяването на изп.д. № 933/2014 г. по описа на ЧСИ Ст. Б. не е прекъснало давността за процесните вземания. Направеното с молба с вх. № 33596/29.07.2021 г., подадена от „Топлофикация-Перник“ АД искане също не е от естество да прекъсне давността, тъй като с него единствено се иска конституиране на наследници на починалия длъжник, чиито имена не са посочени.

Новото изп.д. № 401/2022 г. по описа на ЧСИ А. В. е образувано с молба вх. № 7798/11.02.2022 г., която е подадена след изтичане на 5-годишната погасителна давност, започнала да тече на 30.12.2016 г. и изтекла на 30.12.2021 г. В случая ответникът не установи да е предприел действия в този период, поради което преди образуване на новото изпълнително дело за вземанията по процесния изпълнителен лист същите са се погасили по давност.

С оглед на изложеното предявеният иск по чл. 439 ГПК е основателен и следва да се уважи в частта, в която същият е допустим.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание на чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца следва да се присъдят половината от направените разноски в размер на 220,29 лева, които възлизат на общо 440,57 лева, от които 350 лева- адвокатско възнаграждение, 65 лева- държавна такса, 1,57 лева- такси за банков превод и 24 лева- такса за копие на изпълнително дело. Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ищеца, тъй като същото е съобразено минималния размер по чл. 7, ал. 2, т. 2 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

На ответника се дължат разноски съгласно чл. 78, ал. 4 ГПК за прекратената част от делото, а именно сумата от 62 лева, представляваща половината от общо сторените разноски в размер на 124 лева, от които 100 лева- юрисконсултско възнаграждение, определено от съда съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК, и 24 лева- такса за копие на изпълнително дело.

Мотивиран от гореизложеното, Пернишкият районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че **Е. В. А.**, с ЕГН *****, с адрес гр. П., ул. „М. С.“ бл. *, вх. *, ет. *, ап. **, в качеството на наследник на **В. М. М.**, с ЕГН *****, починала на 26.04.2021 г., **НЕ ДЪЛЖИ** на **“Топлофикация – Перник” АД**, ЕИК 113012360, със седалище и адрес на управление гр. Перник, кв. „Мошино”, ТЕЦ „Република”, поради погасяване по давност сумата в размер на **542,15 лева** /петстотин четиридесет и два лева и петнадесет стотинки/, представляваща 1/ 2 идеална част от сумата от **1084,30 лева** /хиляда осемдесет и четири лева и тридесет стотинки/- стойност на ползвана, но неплатена топлинна енергия за периода от 01.11.2009 г. до 30.04.2011 г. включително, за сумата от **124,06 лева** /сто двадесет и четири лева и шест стотинки/, представляваща 1/ 2 идеална част от сумата от **248.12 лева** /двеста четиридесет и осем лева и дванадесет стотинки/- законна лихва за забава на месечните плащания за периода от 03.01.2010 г. до 22.11.2012 г., ведно със законната лихва върху главницата от 542,15 лева, считано от датата на подаване на заявлението- 18.12.2012 г. до окончателното изплащане на вземането, както и за половината от направените по делото разноски, от които сумата в размер на **13,13 лева** /тринадесет лева и тринадесет стотинки/, представляваща 1/ 2 идеална част от сумата от **26.25 лева** /двадесет и шест лева и двадесет и пет стотинки/- държавна такса и сумата в размер на **122,10 лева** /сто двадесет и два лева и десет стотинки/, представляваща 1/ 2 идеална част от сумата от **244.20 лева** /двеста четиридесет и четири лева и двадесет стотинки/- юрисконсултско възнаграждение, за които суми е издаден изпълнителен лист от 10.04.2014 г. по ч. гр. д. № 9414/2012 г. на Пернишкия районен съд, въз основа на който е образувано изп.д. № 401/2022 г. по описа на ЧСИ А. В..

ВРЪЩА като недопустима искова молба с вх. № 9403/12.05.2022 г., подадена от **Е. В. А.**, с ЕГН *****, с адрес гр. П., ул. „М. С.“ бл. * вх. *, ет. *, ап.** срещу **“Топлофикация – Перник” АД**, ЕИК 113012360, със седалище и адрес на управление гр. Перник, кв. „Мошино”, ТЕЦ „Република”, с която се иска да се признае за установено, че поради погасяване по давност **Е. В. А.**, в качеството на наследник на **В.**

М. М., с ЕГН *****, починала на 26.04.2021 г., не дължи на “Топлофикация – Перник” АД разликата над сумата в размер на **542,15 лева** /петстотин четиридесет и два лева и петнадесет стотинки/ до целия предявен размер от **1084,30 лева** /хиляда осемдесет и четири лева и тридесет стотинки/, която разлика представлява 1/ 2 идеална част от стойността на ползвана, но неплатена топлинна енергия за периода от 01.11.2009 г. до 30.04.2011 г. включително, разликата над сумата в размер на **124,06 лева** /сто двадесет и четири лева и шест стотинки/ до целия предявен размер от **248.12 лева** /двеста четиридесет и осем лева и дванадесет стотинки/, която разлика представлява 1/ 2 идеална част от законната лихва за забава на месечните плащания за периода от 03.01.2010 г. до 22.11.2012 г., ведно със законната лихва върху тази част от главницата на стойност 542,15 лева, считано от датата на подаване на заявлението-18.12.2012 г. до окончателното изплащане на вземането, разликата над сумата в размер на **13,13 лева** /тринадесет лева и тринадесет стотинки/ до целия предявен размерот **26.25 лева** /двадесет и шест лева и двадесет и пет стотинки/, която разлика представлява 1/ 2 идеална част от държавната такса, и разликата над сумата в размер на **122,10 лева** /сто двадесет и два лева и десет стотинки/ до целия предявен размерот **244.20 лева** /двеста четиридесет и четири лева и двадесет стотинки/, която разлика представлява 1/ 2 идеална част от юрисконсултското то възнаграждение, за които суми е издаден изпълнителен лист от 10.04.2014 г. по ч. гр. д. № 9414/2012 г. на Пернишкия районен съд, въз основа на който е образувано изп.д. № 401/2022 г. по описа на ЧСИ А. В., като **ПРЕКРАТЯВА** производството по гр.д. № 02571 по описа на Пернишкия районен съд за 2022 г. в тази част.

ОСЪЖДА “Топлофикация – Перник” АД, ЕИК 113012360, със седалище и адрес на управление гр. Перник, кв. „Мошино”, ТЕЦ „Република”, **ДА ЗАПЛАТИ на Е. В. А.**, с ЕГН *****, с адрес гр. П., ул. „М. С.“ бл. *, вх. *, ет*, ап. **, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер на **220,29 лева** /двеста и двадесет лева и двадесет и девет стотинки/, представляваща разноски в производството.

ОСЪЖДА Е. В. А., с ЕГН *****, с адрес гр. П., ул. „М. С.“ бл. *, вх. *, ет. *, ап. **, **ДА ЗАПЛАТИ на “Топлофикация – Перник” АД**, ЕИК 113012360, със седалище и адрес на управление гр. Перник, кв. „Мошино”, ТЕЦ „Република”, на основание чл. 78, ал. 4 ГПК сумата в размер на **62 лева** /шестдесет и два лева/, представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Пернишкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____